

Vážení čtenáři právě vychází číslo 7/2018 časopisu MRAVENČÍ LISTY. Snad s námi budete spokojeni i tentokrát a přejeme vám potěšení z našeho čtení. V úvodu si připomeneme významné dny, které si spolu s námi můžete oslavit.

2. 7.	Světový den UFO
5. 7.	Mezinárodní den objetí zdarma
6. 7.	Světový den polibku
6. 7.	Světový den Tibetu
9. 7.	Světový den veterinárních lékařů
11. 7.	Světový den populace
14. 7.	Mezinárodní den alternativ ke spalovnám
20. 7.	Mezinárodní den šachu

5.7. Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje

Spolupatroni Evropy – Cyril a Metoděj (Konstantin a Metoděj) přišli ze Soluně na Velkou Moravu v 9. století. Příchod těchto věrozvěstů na naše tehdejší území je označován z pohledu dějin jako příchod křesťanství a vzdělanosti do českých zemí. Tito Slovanští věrozvěstové vytvořili písmo – hlaholici a prosadili staroslověňštinu jako oficiální jazyk – v té době jako jazyk bohoslužebný.

Svatí Konstantin (Cyril) a Metoděj (označování někdy jako Soluňští bratři, Apoštolové Slovanů či Slovanští věrozvěstové) byli bratři ze Soluně, kteří v rámci své misie na Velké Moravě prosadili staroslověňštinu jako bohoslužebný jazyk, pro který Konstantin vytvořil také písmo

nazývané hlaholice. Papež Lev XIII. je v roce 1880 svatořečil a v roce 1981 je Jan Pavel II. prohlásil spolupatrony Evropy. Jsou také hlavními patrony Moravy. V Česku se slaví svátek Cyrila a Metoděje 5. července.

Svatý Konstantin (zvaný *Filozof*) (řecky *Κωνσταντίνος, Konstantinos*) (827 v Soluni – 14.2.869 v Římě) byl mladší z obou bratrů. Patřil k nejvýznamnějším učencům své doby, byl vynikajícím teologem, řečníkem a polyglotem. Působil jako profesor filosofie v Konstantinopoli a úspěšně vedl několik zahraničních nábožensko-politických misí a mnoho teologických disputací. Několik let žil v klášteře společně se svým bratrem. V tomto období začala jejich společná činnost. Mnichem se stal až krátce před svou smrtí v Římě, kde vstoupil do kláštera a přijal řeholní jméno *Cyril* (řecky *Κύριλλος, Kyrillos*; latinsky *Cyryllus*), které se stalo v průběhu staletí známějším.

Svatý Metoděj (řecky *Μεθόδιος, Methodios*; latinsky *Methodius*) (813 v Soluni–6.4.885 ve Velkomoravské říši) byl starším bratrem Konstantina. V mládí pracoval jako byzantský státní úředník. Během společného pobytu v klášteře s Konstantinem se stal patrně jeho nejbližším spolupracovníkem, se kterým se pak účastnil zahraničních cest ve službách Byzance. Po Konstantinově smrti se ujal vedení velkomoravské misie a završil jejich společné dílo, které hájil až do své smrti. Jedním z jeho největších úspěchů bylo zřízení moravsko-panonské arcidiecéze, v níž se stal prvním arcibiskupem.

6. 7. Upálení Mistra Jana Husa

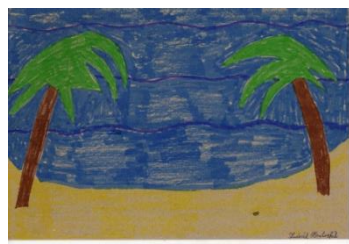
Mistr Jan Hus byl římskokatolický kněz, český středověký náboženský myslitel, vysokoškolský pedagog, reformátor a kazatel. Hus byl, po Johnu Wycliffovi, jehož myšlenkami a argumentací byl inspirován, jedním z prvních reformátorů církve, který téměř o jedno století předběhl své následníky reformátory Luthera, Kalvína a Zwingliho. Od roku 1398 vyučoval na pražské univerzitě a v letech 1409–1410 byl jejím rektorem. Ve svých náboženských pracích kritizoval mravní úpadek, v němž se ocitla katolická církev. Katolická církev ho označila za kacíře, jeho učení za herezi a exkomunikovala jej (1411). Římský král Zikmund Lucemburský mu zaručil bezpečný příchod na kostnický koncil, kde byl odsouzen jako kacíř, a následně byl vydán světské moci k upálení na hranici, když odmítl odvolat své učení.

6. 7. Světový den polibku

"Světový den polibku je po sv. Valentýnu v pořadí druhým svátkem pro zamilované. Líbání je pro nás zdravotně "důležité", neboť napomáhá ke snížení stresu, říká se, že při líbání se dokonce spalují kalorie, snižuje vysoký krevní tlak, a navíc je velice příjemné."

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence.

Můžete se podívat co nakreslili naši klienti za obrázky s tematikou léta, prázdnin a dovolených.

Léto

Chcete strávit pěkné odpoledne nebo víkend na pláži? Autobus na Dřenici jezdí zdarma. Od začátku června jezdí z Chebu na koupaliště na Dřenici bezplatná autobusová linka. V provozu nyní bude až do konce srpna. Ve všední dny i o víkendech jede tam i zpět sedm spojů. „Zavedením bezplatné dopravy na Dřenici chceme našim občanům a dětem umožnit, aby se bez problémů dostali k vodě. Uvědomujeme si, že přímo v Chebu venkovní koupaliště nemáme. Díky bezplatnému autobusu se na něj dostanou jednoduše a zadarmo a nejsou limitováni penězi nebo tím, jestli mají zrovna k dispozici auto. Třeba větší děti teď o prázdninách nemusí čekat, až se rodiče vrátí z práce. Zároveň tím chceme podpořit naši městskou plovárnu, kterou se každý rok snažíme vylepšovat,“ uvedl starosta Zdeněk Hrkal. Z chebského nádraží odjíždí autobus na Dřenici v 9.30, 11.00, 12.30, 14.00, 15.30, 16.45 a 18.30 hod. Z Křižovatky pak vždy o 2 minuty později.

V opačném směru jede v 9.45, 11.15, 12.45, 14.15, 15.45, 17.00 a 18.45 hod. „Bezplatná linka na Dřenici přijde město na necelých 300.000 korun. Dříve, kdy letní spoje na Dřenici fungovaly pouze při objednání předem a platilo se v nich běžné jízdné, jsme ji dotovali částkou přibližně 130.000 korun,“ vysvětlila místostarostka Eva Horná. „Vloni jezdil malý autobus na městské koupaliště na zavolání. Nebylo to zdaleka ekonomické. Stávalo se, že v něm jel třeba jen jeden člověk,“ dodal starosta.

shutterstock · 654403024

www.shutterstock.com · 618257871

shutterstock · 417655534

shutterstock · 277455644

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci.

Protože každý v létě tak trochu relaxuje a užívá si léta ať už na dražší dovolené nebo třeba jenom na zahrádce i my, klienti chráněného bydlení Mravenec cítíme potřebu sejít se a dát dohromady kolektiv. Zvláště my, co nemáme kde trávit čas léta (u příbuzných například). Už párkrát jsme vám psali o našem tzv. společenském dnu, kdy se všichni sejdem na naší zahradě a oslavujeme. Večer před společenským dnem sedíme u ohně a opékáme vuřty. Povídáme si, bavíme se mezi sebou a večer mile utíká. Druhý den nám naše paní ředitelka paní Plachá s pomocí asistentů a i nás připravuje menu. Tentokrát vám nabízíme k inspiraci náš jídelníček.

Meruňkový guláš v kotlíku – oběd

Dezerty – bavorské vdolky, jogurtový zákusek, rohlíčky s mákem a tvarohem, slaný dezert šneci s nivou.

Večer kebab z mletého masa, zeleninový salát a jako překvápko koktejl.

Prázdniny na českých základních a středních školách

Druhy, délku a termíny školních prázdnin stanovuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhláškou.

Podle vyhlášky č. 16/2005 Sb. období školních prázdnin tvoří v současnosti podzimní prázdniny, vánoční prázdniny, pololetní prázdniny, jarní prázdniny, velikonoční prázdniny a letní prázdniny. Podzimní prázdniny trvají 2 dny a přičleňují se ke státnímu svátku 28. října; jejich počátek stanoví pro každý školní rok Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Vánoční

prázdniny trvají od 23. prosince do 2. ledna následujícího kalendářního roku včetně. Případně-li 23. prosinec na úterý, začínají prázdniny již předcházejícím pondělím. Jestliže 3. leden připadne na pátek, končí prázdniny tímto pátkem. Pololetní prázdniny trvají jeden den a připadají na pátek v době od 29. ledna do 4. února (nejbližší pátek po vydání pololetního vysvědčení). Jarní prázdniny trvají jeden týden. Termíny jejich konání se různí podle sídla školy v jednotlivých okresech. Velikonoční prázdniny připadají na čtvrtek a pátek, které předcházejí Velikonočnímu pondělí. Letní prázdniny trvají od skončení druhého pololetí školního vyučování do zahájení prvního pololetí v novém školním roce.

Nejdelší prázdniny jsou vždy letní prázdniny, nejdelší dobu mohou být (včetně víkendů) až 67 dnů dlouhé, nejkratší dobu mohou být 62 dnů. Vánoční prázdniny jsou druhé nejdelší, nejdelší mohou být až 16 dnů (pokud je Štědý den v úterý nebo ve středu), nejkratší však pouze 11 dnů, pokud je Štědý den v sobotu nebo v neděli. Všechny kratší prázdniny kromě podzimních jsou neměnné, jarní prázdniny (včetně víkendů) trvají 9 dnů, podzimní 5 dnů, (včetně víkendu), velikonoční prázdniny 5 dnů. Nejkratší prázdniny, pololetní, jsou dlouhé pouze 3 dny (včetně víkendu).

Mimořádné prázdniny

Kromě výše zmíněných řádných prázdnin mohou být vyhlášeny i mimořádné prázdniny, zpravidla v důsledku nějaké události nebo okolnosti, která činí výuku nevhodnou. Za komunistického Československa se několikrát vyskytly tzv. *uhelné prázdniny* (např. 1979) – šlo o mimořádné prázdniny za mrazivých zim, kdy

školy neměly dost uhlí k vytopení tříd.

Prázdniny na vysokých školách

Prázdniny na vysokých školách jsou určovány v akademickém kalendáři příslušné vysoké školy. Jejich vyhlášení je v pravomoci rektora. Zpravidla začínají po letním zkuškovém období v první polovině července a trvají do první poloviny září, kdy je zápis do dalšího ročníku. Někdy jsou prázdniny zkráceny různými praxemi. Často i během prázdnin mohou studenti konat zkoušky v opravných termínech.

Ztracený dopis

Karel Čapek

Ale ministrova choť nevěnovala mnoho pozornosti tomuto ději, nýbrž řekla, jako by to učinila každá jiná paní: "Prosím tě, kdybys raději jedl; vystydne ti to." "Dobrá," pravil pan ministr, dávaje veškerý obsah svých kapes zpátky do příslušných míst, "nejspíš jsem to nechal na stole v pracovně; tam jsem ten dopis četl. Tak představ si," spustil bujaře a nabral si kus pečeně, "představ si, že mně někdo posílá originál dopisu od – Jen okamžik," řekl neklidně a vstal od stolu. "Já se jen podívám do pracovny. Asi jsem to nechal na stole." A pryč byl. Když se nevrátil ani za deset minut, šla se za ním paní Božena podívat do pracovny. Ministr seděl uprostřed pokoje na zemi a probíral list po listu akty a dopisy, které shrnul z psacího stolu. "Mám ti dát večeři ohřát?" ptala se paní Božena tak trochu přísně. "Hned, za okamžik," děl ministr rozržitě. "Nejspíš jsem to zastrčil tady mezi ty papíry. To by bylo hloupé, kdybych to nenašel... – Ale to není možné; musí to tu někde být." "Tak se dřív najez," radila paní, "a pak to hledej." "Hned, hned," řekl ministr podrážděně. "Jen co to najdu. Byla to taková žlutá obálka – Inu to jsem blázen," bručel probíraje další stoh papírů. "Tady u toho stolu jsem to četl, a nehnul jsem se odtud, až mne volali k večeři – Kampak se to mohlo poděť?" "Já ti pošlu večeři sem," rozhodla paní a nechala ministra na zemi uprostřed jeho papírů. Potom se rozhostilo ticho, zatímco venku šuměly stromy a padaly hvězdy. Byla skoro půlnoc, když paní Božena počala zívát a šla opatrně nahlédnout do pracovny. Ministr, bez kabátu, rozčuchaný a zapocený, stál uprostřed rozvrácené pracovny; všude na zemi byly hromady papírů, nábytek odtahán od

stěn, koberce naházeny v koutě; na psacím stole stála nedotčená večeře. "Proboha, muži, co to tu děláš?" vyhrkla paní Božena. "Ježíšikriste, dej mi pokoj," rozzuřil se ministr. "Copak mě musíš vyrušovat každých pět minut?" Ovšem hned si uvědomil, že jí křivdí, a řekl mírněji: "To se musí prohledat systematicky, rozumíš? Kousek po kousku. Někde to tu musí být, protože sem nev kročil nikdo nežli já. Jen kdybych tu neměl takových ztracených lejster!" "Já ti pomohu, nechceš?" nabídl se soucitně paní Božena. "Ne, ne, ty bys mi to tu rozházela," bránil se ministr mávaje rukama uprostřed toho nevýslovného nepořádku. "Jen jdi spat, já hned –" Ve tři hodiny ráno si šel pan ministr lehnout, těžce vzdychaje. To není možné, říkal si; v pět hodin mně přinesla pošta ten dopis ve žluté obálce; četl jsem jej u psacího stolu, kde jsem pracoval až do osmi; v osm jsem šel k večeři a asi za pět minut jsem běžel do pracovny hledat. Za těch pět minut přece nikdo nemohl přijít – Tu vyskočil pan ministr rovnýma nohama z postele a řítil se do pracovny. To se rozumí, okna byla otevřena; ale bylo to v prvním poschodí a ještě k tomu do ulice – To snad není možné, mínil pan ministr, že by sem někdo vlezl oknem! Ale ráno, umiňoval si, to musím zjistit i po téhle stránce. Znovu uložil pan ministr své mohutné tělo do postele. Počkejme, vzpomněl si, jednou jsem četl v nějaké knížce, že takový dopis nejspíš ujde pozornosti, když leží rovnou na očích! Hrom do toho, že mě to nenapadlo hned! Znovu běžel do pracovny, aby se podíval, co leží rovnou na očích; i viděl hromady papírů, vytahané zásuvky, nesmírný a beznadějný nepořádek svého hledání – Klna a vzdychaje vracel se ministr na své lože beze spánku. Vydržel to jen do šesti hodin; v šest už křičel do telefonu, naléhaje, aby vzbudili

ministra vnitra "v důležité věci, slyšíte, člověče?" Když konečně dostal spojení, spustil horečně: "Haló, pane kolego, prosím vás, pošlete ke mně hned, ale hned asi tři nebo čtyři své nejschopnější lidi... nu ano, detektivy... to se rozumí, ty nejspolehlivější. Ztratil se mi jeden důležitý spis... pane kolego, to je takový nepochopitelný případ... Ano, já na ně budu čekat. – Nechat všechno v tom stavu, v jakém to je? Myslíte, že to musí být? – Dobrá. – Krádež? To nevím. – Ovšem, čistě důvěrně; nikomu o tom neříkejte – Tak vám děkuju; a odpusťte, že... Poklona, pane kolego!" K osmé hodině se ukázalo, že těch nejschopnějších a nejspolehlivějších lidí je dokonce sedm; neboť sedm mužů v buřinkách se dostavilo do bytu pana ministra. "Tak se podívejte, pánové," vykládal ministr uváděje sedm nejschopnějších mužů do své pracovny, "tady v té místnosti jsem včera nechal ležet jakýsi... eh, velmi důležitý dopis... ve žluté obálce... adresa fialovým inkoustem..." Jeden z nejschopnějších mužů znalecky hvízdal: "Ten to tu zřídil," řekl s odborným obdivem, "ztracený prasák." "Kdo totiž?" děl ministr zaražen. "Ten zloděj," mínil detektiv, pohlížeje kriticky na boží dopuštění v pracovně.

Redakční rada: Milan Pulec, Edita Černá